

кістю товарів та послуг, які можуть бути придбані за ту чи іншу кількість криптовалюти. Криптовалюти можна обміняти на товари і послуги за домовленістю сторін, проте без визначення криптовалют як платіжного засобу на законодавчому рівні та внесення в Реєстр платіжних систем, стягнути борг, який визначено сторонами правочину, у криптовалюти судовим порядком, з огляду на сформовану судову практику в Україні, складно.

У даний час криптовалюта – це об’єктивне економічне явище, яке потребує якнайшвидшого створення оптималь-

них правових умов для свого розвитку. Невизначеність правового статусу віртуальних активів призводить до того, що фізичні й юридичні особи, які мають у своїй власності віртуальні активи, фактично позбавлені ефективного способу захисту свого права власності на них. Крім того, за відсутності правового регулювання оподаткування операцій із криптовалютами і з урахуванням значної фактичної кількості таких операцій бюджети недоотримують доходи у вигляді податку на прибуток підприємств, податку на доходи фізичних осіб, військового збору.

ЛІТЕРАТУРА

1. Рашева Н., Чиркова О. Правовые основы электронной валюты (на примере Bitcoin). Управление в современных системах. 2017. № 1 (12). С. 60–68.
2. Про платіжні системи та переказ коштів в Україні: Закон України. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 29. Ст. 137.
3. Про Національний банк України: Закон України. Відомості Верховної Ради України. 1999. Ст. 238.
4. Marian O. Are Cryptocurrencies Super Tax Havens? Mich. L. Rev. First Impressions. 2014. Vol. 112. P. 37–46.
5. Regulation of Bitcoin in Selected Jurisdictions. Report for Congress. The Law Library of Congress, Global Legal Research Center. 2014. LL File № 2014–010233. 25 p.
6. Податковий кодекс України. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 13–17. Ст.112.
7. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України. Відомості Верховної Ради України. 1999. № 40. Ст. 365.
8. Про затвердження Положення (стандарт) бухгалтерського обліку № 8 «Нематеріальні активи»: наказ Міністерства фінансів України від 18 жовтня 1999 р. № 242. Офіційний Вісник України. 1999. № 44. Ст. 229.
9. Про обіг криптовалют в Україні: проект закону України № 7138. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=62684 (дата звернення: 15.12.2017).
10. Про стимулювання ринку криптовалют та їх похідних в Україні: проект закону України № 7183–1. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=62710 (дата звернення: 15.12.2017).
11. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо оподаткування операцій з віртуальними активами в Україні: проект закону України. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=64597.
12. Court of Justice of the European Union, Judgment in Case C-264/14 Skatteverket v. David Hedqvist. URL: <https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2015-10/cp150128en.pdf> (accessed: 20.11.2018).
13. Постанова Харківського окружного адміністративного суду від 13 жовтня 2016 р. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/62079235>.

УДК 347.73

ОФШОР ЯК СПЕЦІАЛЬНИЙ ПОДАТКОВИЙ РЕЖИМ У ПОДАТКОВОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ

OFFSHORE AS SPECIAL TAX REGIME IN THE TAX LAW UKRAINE

Папко В.Г., аспірант кафедри адміністративного,
фінансового та інформаційного права

Київський національний торговельно-економічний університет

Стаття присвячена висвітленню такого актуального сучасного питання податкового права, як спеціальні податкові режими в контексті належності до них режиму офшору. Аналіз наукових праць, присвячених питанням спеціальних податкових режимів та правового регулювання офшорної діяльності, засвідчив слабку урегульованість чинним податковим законодавством питань офшорної діяльності в податковій сфері. Офшор відповідає ознакам спеціальних податкових режимів та може бути включений до їх складу у вигляді окремого режиму, що має особливості, які проявляються в наявності міжнародно-правового регулювання офшорної діяльності та виборі наряду з подальшою законодавчою регламентацією, у спрямуванні на боротьбу з офшорами або їх запровадження в Україні. Реформування спеціальних податкових режимів у бік лібералізації оподаткування може взагалі нівелювати актуальність офшорів та необхідність їх правового регулювання нормами податкового законодавства.

Ключові слова: податки, податкове право, офшор, офшорна діяльність, контрольовані операції, спеціальні податкові режими.

Статья посвящена освещению такого актуального современного вопроса налогового права, как специальные налоговые режимы в контексте принадлежности к ним режима офшора. Анализ научных трудов, посвященных вопросам специальных налоговых режимов и правового регулирования офшорной деятельности, подтвердил слабое регулирование действующим налоговым законодательством указанной деятельности в налоговой сфере. Офшор соответствует признакам специальных налоговых режимов и может быть включен в их состав в виде отдельного режима, имеет особенности, которые проявляются в наличии международно-правового регулирования офшорной деятельности и выборе направления ее дальнейшей законодательной регламентации, направленности на борьбу с офшорами или их введение в Украине. Реформирование специальных налоговых режимов в сторону либерализации налогообложения может вообще нивелировать актуальность офшоров и необходимость их правового регулирования нормами налогового законодательства.

Ключевые слова: налоги, налоговое право, налоговая процедура, налоговый процесс, место налогового процесса в налоговом праве.

The article is devoted to the coverage of such a topical contemporary issue of tax law as special tax regimes in the context of their offshore regime. The analysis of scientific works of a number of researchers, which are devoted to the issues of special tax regimes and legal regulation of offshore activities, was witnessed by the rather weak regulation of the offshore activities in the tax field by the current tax legislation.

Transfer pricing serves to some extent a mechanism for avoiding tax evasion within the scope of offshore activities. At the same time, this mechanism is directed only at control and other pricing procedures and does not cover all issues related to offshore activities.

An Offshore creates more favorable tax treatment and secrecy provisions than national law. And offshore activities stimulate competition between states by forcing them to create such tax regimes, including special tax regimes, which would promote the development of business entities without forcing them to use offshore. In addition to the said offshore activities are international in nature, since it is not limited to the territory of only one country and often uses a number of countries simultaneously.

The key features of the special tax regimes are the following features: 1) a system of measures that determines the special tax treatment of certain categories of economic entities; 2) the possibility to provide for a special procedure for determining the elements of tax and collection, exemption from payment of individual taxes and fees; 3) legislative consolidation in the PC of Ukraine, namely, as a special tax regime.

Regarding the legislative fixing, as a third feature, an offshore does not have the proper legislative consolidation in the PC of Ukraine, but manifests itself mainly through transfer pricing categories. At the same time, if it is fixed at the legislative level, it may well be included in the special tax regimes. In this context, one can not ignore the issue of international law regulation of offshore activities, which is realized through the application of the norms of interstate and international agreements in the field of taxation and economic and financial activities in general, therefore the relevant legislative framework, although not national, is present.

Offshore corresponds to signs of special tax regimes and may be included in their composition in the form of a separate regime that has the features that are manifested in the existence of international legal regulation of offshore activities and the choice of direction of its further legislative regulation – aimed at combating offshore or introducing them in Ukraine. At the same time, the reform of special tax regimes in the direction of liberalization of taxation may alleviate the relevance of offshore and the need for their correct regulation of tax legislation.

Key words: taxes, tax law, offshore, offshore, controlled operations, special tax regimes.

Розвиток сучасних суспільних відносин все більше характеризується глобалізаційними процесами в усіх сферах суспільного життя, зокрема в галузі податкових правовідносин. Вплив даних процесів на оподаткування з кожним роком збільшується, адже все більше суб'єктів господарювання, які є платниками податків, взаємодіють з іноземними партнерами, використовують іноземні податкові юрисдикції та офшорні території з метою оптимізації податкового навантаження, навіть цілковитого або часткового виведення отриманих доходів з-під оподаткування в Україні.

Такий стан речей зумовлює необхідність у належному законодавчому врегулюванні даних процесів на рівні Податкового кодексу України, який неодмінно приведе до особливого визначення елементів податкового закону та порядку оподаткування окремих суб'єктів господарювання. А це повною мірою відповідає ознакам, притаманним спеціальним податковим режимів.

Тому необхідним є аналіз питання правового регулювання офшорної діяльності в контексті податкового законодавства та її належності до складу спеціальних податкових режимів.

Питання складу спеціальних податкових режимів розглядалося в працях багатьох науковців, зокрема: К.В. Андрієвського, Г.В. Бех, В.В. Белєвцевої, О.Ю. Браславця, А.В. Бризгаліна, Л.К. Воронової, І.Г. Галкіна, В.Ю. Жданова, Г.В. Жирова, Ю.Б. Іванова, Н.С. Іващенко, О.Р. Квасовського, Ю.А. Крохіної, І.І. Кучерова, М.П. Кучерявенка, П.В. Коломійця, О.В. Музиченька, С.С. Овчинникова, І.Д. Пель, С.Г. Пепеляєва, Н.Ю. Пришви, С.В. Сарани, Л.З. Сітшаєвої, М.О. Слатвінської, Н.І. Хімичевої й інших.

Режим офшору в аспекті податково-правового регулювання теж досліджувався багатьма науковцями, серед яких О.М. Васильєва, Т.Л. Вишинська, Д.В. Головін, В.П. Унівець-Ходаківська, А.В. Максименко, К.В. Марченко, С.Г. Маринчук, В.А. Новицький, Т.В. Паєнтко, Ю.М. Поптанич, О.В. Чеберяко, Н.Г. Синютка й інші.

Водночас питання приналежності офшору до спеціальних податкових режимів не було предметом окремих наукових досліджень, окрім праць С.В. Сарани [1; 2], в яких він доводить необхідність включення режиму офшору саме до спеціальних податкових режимів, посилаючись на відповідність їхніх наукових та науково-практичних ознак даним режимам, але водночас спираючись на законодавчу та наукову базу, сформовану одразу після набуття чинності Податковим кодексом України.

Отже, додаткового дослідження потребує питання правового регулювання офшору як спеціального податкового режиму, з огляду на сучасний стан чинного податкового законодавства.

Метою статті є аналіз правового регулювання офшору нормами податкового законодавства в контексті можливості віднесення його до спеціальних податкових режимів податкового права України.

У чинному Податковому кодексі України (далі – ПК України) поняття офшору не закріплене, проте є посилання на нерезидентів, які мають офшорний статус (п. п. 14.1.122–1 та 14.1.267 ст. 14 ПК України) [3]. Постановою Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 143-р «Про перелік офшорних зон» закріплено такий статус за низкою країн: за Гібралтаром, Монако, Багамськими Островами, Пуерто-Ріко, Самоа, Мальдівською Республікою тощо [4].

Нормами ст. 39 ПК України у п. п. в) п. 39.2.1.1. визначається, що контрольованими операціями є господарські операції платника податків, що можуть впливати на об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємств платника податків, до яких, зокрема, відносяться господарські операції, що здійснюються з нерезидентами, зареєстрованими в державах (на територіях), включених до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України, відповідно до пп. 39.2.1.2, або які є резидентами цих держав [3]. Даний перелік затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2017 р. № 1045, в яку включено держави, що відповідають критеріям для контролю в межах трансфертного ціноутворення [5].

Варто зазначити слушну думку Р.В. Джох, що трансфертне ціноутворення як явище виникло внаслідок взаємодії двох причин: появи складних бізнес структур (ТНК) та бажання отримати економічну вигоду, водночас одразу малось на меті податкове планування з її використанням [6, с. 103–104]. Т.В. Бутенко, Л.М. Круковська зазначають: «У даний час законодавство щодо трансфертного ціноутворення в Україні далеко від європейських стандартів. Але за тими правилами, які вже існують, держава має можливість захищати свої економічні інтереси, здійснювати податковий контроль у сфері трансфертного ціноутворення та отримувати додаткові надходження до державного бюджету» [7, с. 46].

Практична реалізація норм трансфертного ціноутворення забезпечується на основі Порядку проведення моніторингу контрольованих операцій та Порядку опитування уповноважених, посадових осіб та/або працівників платника податків із питань трансфертного ціноутворення, які визначають процедури реалізації відповідних норм податкового законодавства [8]. Стосовно цього С.В. Сарана в аспекті процесуального регулювання податкових правовідносин зауважує, що «<...> моніторинг контрольованих операцій виходить за рамки процедури податкового контролю та має комплексний характер <...>», «<...> моніторинг контрольованих операцій представлений двома процедурами: 1) безпосереднього моніторингу контрольованих операцій; 2) процедурою опитування уповноважених посадових осіб та/або працівників платника податків із питань трансфертного ціноутворення, що є додатковою до основної процедури» [9, с. 117]. Трансфертне ціноутворення є певною мірою механізмом запобігання ухиленню від сплати податків у межах здійснення офшорної діяль-

ності. Даний механізм спрямований лише на контрольні й інші процедури щодо ціноутворення та не охоплює всіх питань, пов'язаних з офшорною діяльністю.

Офшорна діяльність передбачає таке: 1) спрощений порядок реєстрації і функціонування суб'єктів господарювання; 2) відсутність податків на доходи (прибуток); 3) справляння різного роду разових реєстраційних зборів; 4) пільговий режим оподаткування доходів певного виду (дивіденди, роялті, банківські проценти); 5) пільговий режим оподаткування доходів, отриманих із закордонних джерел; 6) поширення податкових пільг на компанії визначеної організаційно-правової форми (фонди, холдинги, трастові компанії, інвестиційні компанії, компанії міжнародного бізнесу); 7) поширення податкових пільг суто на нерезидентів; 8) пільги аж до повного звільнення від оподаткування господарської діяльності [10, с. 384–385]. Крім цього, не можна залишити поза увагою і таку важливу ознаку, як конфіденційність господарської діяльності суб'єктів, які використовують офшори. Щодо цього Д.Д. Коссе зазначає: «Специфічна особливість «безподаткового раю» на Багамах для іноземців полягає в тому, що вони реєструють безподаткові фірми за умови, що не можуть придбати на Багамах нерухомість і не будуть здійснювати тут комерційної діяльності. Власникам фірми гарантується повна конфіденційність, і порушити її на Багамах можна лише на вимогу Інтерполу» [11, с. 65].

Отже, офшор створює більш пільгові порівняно з національним законодавством умови діяльності щодо оподаткування та збереження таємниці здійснення господарських операцій. Як зазначає Д.В. Головін, власне законодавство України у сфері оподаткування має обирати той шлях вдосконалення, коли платникам податків буде цілком комфортно вести господарську діяльність за українським податковим законодавством, у них не виникатиме потреби переведення свого бізнесу на території інших держав. Зокрема, це має передбачати як загальне спрощення податкового законодавства, висування на першій план гарантій дотримання прав платників податків у діяльності контролюючих органів, так і загальне зниження фіскальної й адміністративної складових частин податкового тиску [12, с. 159]. На це звертає увагу і В.П. Унінець-Ходаківська, яка зазначає, що саме конкурентний характер діяльності офшорних зон порівняно з національними правовими системами має зумовлювати створення конкурентної державної політики, яка б протистояла офшорам [13, с. 192–193]. Отже, офшорна діяльність стимулює конкуренцію між державами, змушує їх створювати такі режими оподаткування, спеціальні податкові режими також, які б сприяли розвитку суб'єктів господарювання без потреби використання офшорів.

Крім цього, офшорна діяльність має міжнародний характер, бо не обмежується територією лише однієї країни, часто використовує декілька країн одночасно. Офшори діють на територіях іноземних держав та залежних від них територіях, тому офшорна діяльність у частині оподаткування набуває міжнародно-правового характеру, про що свідчать договори про уникнення подвійного оподаткування та податкові угоди [2, с. 800]. Такі угоди активно використовуються платниками податків для міжнародного податкового планування та полягають у вільному виборі виду і форми (юридичної й організаційної) діяльності податкової (національної) юрисдикції [14, с. 7].

Переходячи до розгляду питання офшору як спеціального податкового режиму, зауважимо, що С.В. Сарана зазначив низку ознак спеціального податкового режиму, а саме: 1) окрема система заходів з оподаткування; 2) підсистема в межах загального режиму оподаткування; 3) застосування до особливих груп об'єктів оподаткування, якими можуть виступати не лише дохід (прибуток) чи вартість майна (землі), а й вид діяльності, який здійснює суб'єкт, чи тариф на постачання послуг; 4) стосується окре-

мих категорій суб'єктів господарювання; 5) застосування до певної території чи галузі економіки; 6) використання альтернативних податків та водночас додаткових зборів, що збільшують податкове навантаження для окремих категорій платників, результатом чого є особливий порядок визначення елементів податку і збору, зокрема, звільнення від сплати окремих податкових платежів; 7) застосування у відповідний податковий період, яким зазвичай є період, на який для платника діє спеціальний податковий режим [15, с. 17–18]. Такий підхід має певний сенс та законодавчу регламентацію відповідно до норм податкового законодавства, що діяли на момент написання даної праці.

Проте в сучасних умовах більш доцільно послуговуватися постулатом, який запропонував П.В. Коломійець: «<...> Податковий режим як спеціальний режим повинен обов'язково відповідати усім без винятку ознакам поняття спеціального податкового режиму» [16, с. 236]. Такі ознаки вміщені насамперед у нормах ПК України.

Відповідно до п. п. 11.2, 11.3, 11.4 ст. 11 ПК України [3], можна визначити такі ключові ознаки спеціальних податкових режимів: 1) система заходів, що визначає особливий порядок оподаткування окремих категорій суб'єктів господарювання; 2) можливість передбачати особливий порядок визначення елементів податку та збору, звільнення від сплати окремих податків та зборів; 3) законодавче закріплення у ПК України саме як спеціальний податковий режим.

Що стосується першої ознаки, то офшор справді визначає спеціальний порядок оподаткування, а його складник у вигляді трансфертного ціноутворення встановлює невластиві для інших режимів правила оподаткування. З огляду на це, спеціальний податковий режим цілком може включати режим офшорів.

Друга ознака спеціального податкового режиму відображає особливий порядок визначення елементів податку і збору, що знову ж таки властиво офшору, який визначає особливі категорії платників, об'єкти та ставки оподаткування, а також виключає з-під свого впливу окремих платників і, навпаки, інші з них, з огляду на відповідність законодавчо встановленим критеріям, підпадають під його дію.

Що стосується законодавчого закріплення як третьої ознаки, то вже зазначалося, що офшор не має належного законодавчого закріплення в ПК України, а проявляється здебільшого через категорії трансфертного ціноутворення. У разі ж його закріплення на законодавчому рівні він цілком може бути включеним до спеціальних податкових режимів. У цьому контексті не можна залишити поза увагою і питання міжнародно-правового регулювання офшорної діяльності, яка реалізується через застосування норм міждержавних та міжнародних угод у сфері оподаткування, економічної і фінансової діяльності загалом, тому відповідна законодавча основа, хоча і не національна, у неї є.

Отже, офшор можна розглядати як спеціальний податковий режим, за умови його законодавчого закріплення, водночас варто визначитися з питанням напряму такого правового регулювання, оскільки сам офшорний спеціальний податковий режим може бути створений як із метою протидії офшорній діяльності, що проявляється зараз у нормах ПК України, так і для сприяння такій діяльності в контексті започаткування офшору на території України, з відповідними змінами до чинного законодавства.

Також вбачається і третій шлях – створення такої системи спеціальних податкових режимів, яка б через фінансово-економічний і адміністративний складники, що проявляються в податковому навантаженні на платника та захисті його прав і законних інтересів, зокрема таємниці господарської діяльності, стимулювала суб'єктів господарювання обирати національні податкові юрисдикції, а не юрисдикції інших держав з офшорним статусом.

Отже, офшор відповідає ознакам спеціальних податкових режимів та може бути включений до їх складу

у вигляді окремого режиму, що має особливості, які проявляються в наявності міжнародно-правового регулювання офшорної діяльності та виборі напряду її подальшої законодавчої регламентації – спрямуванні на боротьбу з офшорами або їх запровадження в Україні. Реформування спеціальних податкових режимів у бік лібералізації оподаткування може взагалі нівелювати актуальність

офшорів та необхідність їх правового регулювання нормами податкового законодавства.

Що стосується сучасного стану законодавчого регулювання офшорної діяльності, то він вказує на відсутність її законодавчого закріплення, обмежуючись лише використанням інструментів протидії офшорам, передусім у вигляді трансфертного ціноутворення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Сарана С.В., Семенко Б.М., Семенко Т.М. Спеціальні податкові режими: сучасний стан та перспективи розвитку: моногр. / за ред. С.В. Сарани. Полтава: Полтавський інститут економіки і права Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна», 2012. 170 с.
2. Сарана С.В. Офшор: спеціальний податковий режим із міжнародною ознакою. Право та управління. 2012. № 2. С. 789–805.
3. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 р. № 2755–VI // Законодавство України: база даних. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2755-17> (дата звернення: 15.11.2018).
4. Про перелік офшорних зон: постанова Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 143-р // Законодавство України: база даних. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/143-2011-p> (дата звернення: 15.11.2018).
5. Про затвердження переліку держав (територій), які відповідають критеріям, установленим пп. 39.2.1.2 пп. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Податкового кодексу України, та визнання таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2015 р. № 977: постанова Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2017 р. № 1045 // Законодавство України: база даних. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1045-2017-%D0%BF#n10> (дата звернення: 15.11.2018).
6. Джох Р.В. Трансфертне ціноутворення: причини виникнення й історія розвитку правового регулювання. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Юреспруденція». 2015. Вип. 15 (1). С. 101–104.
7. Бутенко Т.В., Круковська Л.М. Трансфертне ціноутворення в Україні: сучасний стан і перспективи розвитку. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Економіка і менеджмент». 2016. Вип. 15. С. 43–46.
8. Про затвердження Порядку проведення моніторингу контрольованих операцій та Порядку опитування уповноважених, посадових осіб та/або працівників платника податків з питань трансфертного ціноутворення: наказ Міністерства фінансів України від 14 серпня 2015 р. № 706 // Законодавство України: база даних. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1055-15> (дата звернення: 15.11.2018).
9. Сарана С.В. Процедуры мониторинга контролируемых операций в налоговом законодательстве Украины. *Leges et Viata*. 2017. № 5/2. С. 114–118.
10. Кучеров И.И. Теория налогов и сборов (правовые аспекты): моногр. М.: ЗАО «ЮриИнфор», 2009. 473 с.
11. Коссе Д.Д. Особливості правового режиму оподаткування суб'єктів спеціальних економічних зон в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. К.: Інститут законодавства Верховної Ради України, 2007. 220 с.
12. Головін Д.В. Податково-правова характеристика офшорних зон. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 20015. № 3. С. 152–160.
13. Унінець-Ходаківська В.П. Податкова конкуренція як фактор розвитку фінансових ринків у офшорах. Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України. 2015. № 1. С. 180–195.
14. Морозов С.М. Правове регулювання усунення подвійного оподаткування: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. К.: Національний університет державної податкової служби України, 2010. 19 с.
15. Сарана С.В. До питання поняття спеціального податкового режиму. Фінансове право. 2011. № 4. С. 15–18.
16. Коломієць П.В. Поняття та правові аспекти спеціального податкового режиму в Україні. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія «Юридична». 2013. Вип. 1. С. 231–238.

УДК 349.22

СУБ'ЄКТИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЙНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ

SUBJECTS OF COMBATING CORRUPTION LEGAL APPEAL

Пашковський В.В., аспірант
кафедри адміністративного права

Київський університет ринкових відносин

Стаття присвячена дослідженню питання суб'єктів протидії корупційним правопорушенням в Україні; містить думки науковців у галузі адміністративного права, які надають характеристику особам, органам, установам й організаціям, які протидіють корупції; дослідження процесуального й антикорупційного законодавства, яке регулює процес протидії корупції в Україні. Наведено новели судової реформи, які сприяють посиленню протидії корупції в Україні.

Ключові слова: суб'єкти протидії корупції, антикорупційні органи, антикорупційні організації, антикорупційна діяльність, антикорупційна реформа.

Статья посвящена исследованию субъектов противодействия коррупционным правонарушениям в Украине; содержит мысли ученых в области административного права, характеризующих лица, органы, учреждения и организации, которые противодействуют коррупции. Статья содержит исследование процессуального и антикоррупционного законодательства, регулирующего процесс противодействия коррупции в Украине. Приведены новеллы судебной реформы, способствующие усилению противодействия коррупции в Украине.

Ключевые слова: субъекты противодействия коррупции, антикоррупционные органы, антикоррупционные организации, антикоррупционная деятельность, антикоррупционная реформа.

The article is devoted to the study of the issue of counteracting corruption offenses in Ukraine. The urgency of the article is due to the conduct of anticorruption reform in Ukraine, which creates new anti-corruption institutions as a result of European integration processes.

The following scientists were engaged in the study of the subjects of counteraction to corruption in Ukraine: V. Aver'yanov, L. Arkush, Yu. Bityak, V. Volzhenkin, A. Haiduk, D. Zbroda, O. Kalman, M. Kamlik, I. Koliushko, O. Kurakin, V. Popov, P. Pankratova, O. Prokhorenko, O. Tereshchuk, O. Tkachenko, K. Surkov, S. Rogulsky, V. Ustinova, M. Khavronyuk, O. Shevchenko and others.